

Jámbor Ildikó

Kampaj!

Alattam lüktet a hatalmas város
Máj Google azt mondja:
„ismeretlen”
A fotót még nem azonosította be.

Az eső nagy cseppekben veri az ablakot
Arrébb egy híd-monstrum:
a Szunida folyón.

Távolban a Haneda Airport,
Én levelet írok Weimarba,
Közvetlen sorokat, németül.

Mesés és lüktető kelet,
Folyton hajlongó emberek,
Nincs alattomos gondolat
.....?

A jólét láthatóan elérhető
A szabályokat mindenki betartja
Fúj a keleti szél...

A város befogad
Az égis erő fa rád tekint
Sky Trees - hatalmas látvány

Tornyából kilátni jó
Még bóklászunk egyet az
Asakusán

Sült krumpli – ötszáz jenért
Hűtőmágnes és Nó
Ez 2016-ban Tokió!

A vírus alatt...

Felveri a gaz az udvart, omlik a fal és sír a tető
Nyílnak a nárciszok, és a tulipánok
a kertben a rózsaszirmait bontja-e már?
És a temetőben a hantok? Nincs, aki gondozza.
Szüleim sírján nyíl-e virág?

Vár az az otthon kétórányira innen.
Vár az idő és a kertben a fák?
Fakad-e rügy, vagy megmaradt
rajta a seb?
Itt fekszem bezárva, az ágyon
Horác vidít, meg korbelti írók
verse, és a gépen a filmek...

Mind üzenete egy zaklatott élet.
Harc, zaj, ölés, és durva homály.
Most csendes az élet, kényszer marasztal,
könyvekbe bújik az, ki kivár.

Nemcsak a félelem, nemcsak a kétely
az ész is itt tart a négy fal között:
benne vagyok a korban,
és ...kockáztat sok nyavalyám!

Ki küldte ránk ezt a mételeyt?
Próbaidő ez, nem is akármilyen!
Érdemes várni isteni döntést,
Józan emberi tettet, míg a vírus,
az átkos, csendben kimúl,
vagy: vakcina készül
és... megmenekül az emberiség!

Háború ez a sejtek szintjén
még iszonyúbb, mint amit emlegetünk.
Ott csak a fegyver, ott csak a hadtudomány,
itt meg az ármány:
ártalmatlanná nem tehető, és átvihető!
Elválaszt szeretőt, gyereket, jóbarátot,
s össze is köt, mert egyben erős ez a had!

Drotleff Zoltán

Vízparton

Hosszasan, mélézva, csendesen
a vízparton állva merengtem.
Kristálytisztán hullámozott bennem
a tenger, oly lágyan ringatott,
mint gyermekkoromban anyám...
Egy homokból felvillanó kagyló
vonzotta tekintetem, s talán
a belőle egykor elillant élet
bennem is kereste a véget!
Riadtan toltam el magamtól
bűnökre hajlamos létemet,
s egy hullám hűs ölelésében,
ősz fejjel újból megérhettem,
ha akár csöpp pillanatra is,
a Végtelen méltó része lehettem...

Eszedbe sem jutott

Titkos üzenetek sűrűjében élsz,
természet dalát felfogni nem tudod!
Így léted jeleit, hogy is értenéd,
ha Teremtőd még eszedbe sem jutott...

Ki kutatja Istent egy életen át,
még annak is talány minden áldott nap,
léte végén fehérnek látja lapját,
noha az éterből válaszokat kap...

Jellemző hibák

Bűnök, hazugságok, rossz szokások;
jellemző hibák, s mind az emberé,
ám, ha fel tudunk belőlük állni,
ettől válunk igazán emberré!

Amikor engedem

Most nem imádkozom,
ám nem is dolgozom,
semmit sem akarok,
már nyugton maradok.

Bezárom világot,
nem izgat sok álmom,
sem a vad rohanás,
napsütés, havazás,

siker és barátok,
csábító széplányok,
semmi, mi körülvesz,
bármi, mi örült lesz...

Csendemet hallgatom,
ez oly szent alkalom,
amikor engedem,
Csak Isten szeressen!